

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Zory Šmolkové a JUDr. Miroslavy Honusové ve věci

žalobkyně: **Bc. Mgr. G. P.**
zastoupena advokátem Mgr. Martinem Bugajem
sídlem Komenského 14/1, 792 01 Bruntál

proti
žalovanému: **Policejní prezident Policie České republiky**
sídlem Strojnická 27, 170 89 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 2. 2020, č. j. PPR-32727-11/ČJ-2019-990131

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje

Vymezení věci

1. Žalobkyně se žalobou doručenou zdejšímu soudu dne 7. 4. 2020 domáhá zrušení v záhlaví specifikovaného rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 2. 2020 (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž bylo zamítnuto její odvolání proti rozhodnutí ředitele Krajského ředitelství Moravskoslezského kraje ve věcech služebního poměru č. ŘMRK-784/2019 z 31. 8. 2019, a toto rozhodnutí bylo potvrzeno. Prvostupňovým rozhodnutím byla žalobkyně odvolána ze služebního místa vedoucí oddělení tisku a prevence kanceláře ředitele Krajského ředitelství police Moravskoslezského kraje (ve smyslu § 25 odst. 1 písm. a) zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, v platném znění, dále jen „zákon o služebním poměru“) a zároveň byla ustanovena na služební místo vedoucí oddělení prevence téže kanceláře (dle § 20 odst. 1 písm. a) zákona o služebním poměru); žalobkyni byl též určen služební příjem a bylo rozhodnuto o jejím hodnostním označení.
2. Žalobkyně považuje napadené rozhodnutí za nepřezkoumatelné, neboť náležitě nevypořádalo všechny její odvolací námitky. Má za to, že žalovaný nevyhodnotil její tvrzení stran neúplnosti a nepřesnosti informací poskytnutých policejnímu prezidentovi týkajících se systemizace služebních míst, stran neseznámení žalobkyně s informacemi obsaženými v systemizaci, a stran překotnosti, s jakou byla se systemizací seznámena. Nepřezkoumatelnost žalobkyně dále spatřuje v absenci odůvodnění správního uvážení služebního funkcionáře. Nevypořádání námitek přednesených dne 30. 8. 2019 v rámci ústního jednání ve vztahu k mediálním výstupům žalobkyně realizovaným v září roku 2019 a prezentaci projektu „Crash“, jakož i námitek označených žalobkyní čísly 1 až 7 a 19 až 23, považuje žalobkyně za tzv. opomenuté důkazy. Dle žalobkyně dále v napadeném rozhodnutí chybí úvaha, zda ve věci bylo potřeba nařídít ústní jednání. Důvod nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí dle názoru žalobkyně tkví i v nevyřešení žalobkyní „pregnantně tvrzených“ vad řízení.
3. Další námitky žalobkyně směřují proti systemizaci služebních míst jako takové, jež se stala podkladem pro napadené rozhodnutí i rozhodnutí prvního stupně. Argumentace žalovaného dle názoru žalobkyně eliminuje právo policistů ve služebním poměru na přezkum změny systemizace služebních míst. Namítá nezákonný postup schválení této systemizace, neboť se při jejím schvalování příslušný orgán nezabýval obsahem činnosti žalobkyně, přičemž žalobkyni měly být přisouzeny preventivní projekty, jež nerealizovala. Informace obsažené v návrhu systemizace služebních míst považuje žalobkyně za předstírané, konkrétně tvrzení, že trend rozdělení oddělení tisku a prevence na dvě samostatná oddělení (oddělení tisku a oddělení prevence) úzce souvisí s vývojem public relations v rámci celé Policie České republiky a lze jej zaznamenat i v jiných krajských ředitelstvích, protože obdobný postup lze zaznamenat toliko v Moravskoslezském kraji a při Policejním prezidiu. Žalobkyně nesouhlasí se způsobem, jakým byla se systemizací služebních míst seznámena, jakož i se skutečností, že se k jejímu návrhu nemohla vyjádřit. Podklady pro přijetí systemizace služebních míst, jmenovitě finanční rozvahu, považuje za neúplné.
4. Žalobkyně namítá nezákonnost výkladu § 20 odst. 1 písm. a) zákona o služebním poměru, když nesouhlasí s tím, že příslušník nemá možnost volby služebního místa. Žalobkyně žádala o ustanovení na nově vzniklé volné služební místo vedoucí oddělení tisku, přesto

byla ustanovena na služební místo vedoucí oddělení prevence. Z napadeného rozhodnutí nevyplývá, zda a jaké její předpoklady vedly k nevyhovění žádosti.

5. Podle žalobkyně kvalita mediálních výstupů v září 2019 je znakem její odbornosti a zkušeností, proto má mít vliv na rozhodnutí o jejím ustanovení, což žalobkyně podrobně uvedla ve svých námitkách před při ústním jednání dne 30. 8. 2019 pod čísly 10 až 18, 24 až 26 a 27. Žalobkyně nesouhlasí ani s názorem, že dosahovala lepších výsledků v agendě prevence oproti agendě tisku. Uvedené nemá dle názoru žalobkyně oporu ve spise, protože byly chybně vyhodnoceny dopady žalobkyní zpracovaných projektů „Policejní pohádky“ či „Černá kronika aneb ze soudních síní“. Dle žalobkyně úspěch citovaných výstupů svědčí o její erudici v oblasti mediální, nikoliv preventivní. Rozporný se spisovým materiálem má být i závěr žalovaného o tom, že žalobkyně v posledních letech již nebyla nejcitovanější policejní mluvčí. Žalobkyně napadá úvahu žalovaného o tom, že rozhodnutí služebního funkcionáře týkající se obsazení vedoucí pozice osobou, jež považuje za nejvhodnějšího kandidáta, nepodléhá soudnímu přezkumu a svůj závěr podpírá judikaturními odkazy.
6. Další okruh námitek žalobkyně se týká vad řízení. Žalobkyně nesouhlasí se způsobem vedení správního spisu správním orgánem prvního stupně, přesněji faktu, že neobsahoval řádně vyplněný spisový přehled, listiny nebyly očíslovány a chronologicky seřazeny. Nebyla jí dána možnost seznámit se s podklady rozhodnutí správních orgánů prvního stupně (vůbec), ani druhého stupně (dne 9. 1. 2020 bylo odesláno právnímu zástupci žalobkyně oznámení o ukončení shromažďování podkladů a možnosti nahlédnout do spisu, přičemž až dne 10. 1. 2020 byla do spisu dodána stanoviska odborových organizací).
7. Dle žalobkyně měla být dále dehonestována před podřízenými a příslušníky oddělení tisku prohlášením Mgr. K. R., vedoucí odboru komunikace a vnějších vztahů policejního prezidia České republiky, ze dne 20. 11. 2019, jímž bylo sděleno, že žalovaný s žalobkyní jednal a téma považuje za uzavřené, jakož i jednáním Ing. P. N., nadřízené žalobkyně. Dle žalobkyně má být zřejmé, že takovýmto postupem nebyla respektována nevěřejnost jednání.
8. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Je přesvědčen, že byly naplněny zákonné podmínky pro ustanovení žalobkyně na služební místo vedoucí oddělení prevence. Smyslem správního řízení a řízení před soudem není přezkoumávat změnu systemizace, jíž se nastavuje vnitřní struktura bezpečnostního sboru. Ze zákona o služebním poměru neplyne dle žalovaného povinnost služebních funkcionářů předem seznamovat příslušníky s případnými změnami v systemizaci či právo příslušníků se k těmto vyjadřovat. Změnu systemizace služebních míst pak podle žalovaného jako takovou nelze podrobit soudnímu přezkumu, neboť rozvržení míst v bezpečnostním sboru je ve výhradní kompetenci jeho ředitele. Žalovaný je názoru, že se řádně vypořádal s námitkami žalobkyně uplatněnými v odvolání. Žalovaný dále poukazuje na skutečnost, že žalobkyně nepodala oficiální žádost o odvolání ze služebního místa vedoucí oddělení prevence krajského ředitelství a o ustanovení na služební místo vedoucí oddělení tisku krajského ředitelství; žalobkyní byl totiž vznesen požadavek o zařazení na služební místo vedoucí oddělení tisku v době, kdy dané místo neexistovalo, přesto jej vzal v potaz, avšak mu nevyhověl. Nic též žalobkyni dle žalovaného nebránilo, aby podala žádost o převedení na jiné služební místo, tedy na služební místo oddělení tisku krajského ředitelství poté, kdy bylo zřízeno a předtím, než bylo obsazeno, což však žalobkyně neučinila.

9. Žalovaný je dále přesvědčen, že se vypořádal s obsáhlými námitkami žalobkyně směřujícími jak do neprovedení důkazů navrhovaných žalobkyní, tak i do úvah o služebním zařazení žalobkyně ve vazbě na její dosavadní působení u bezpečnostního sboru a dosaženou kvalifikaci.
10. K námitkám stran vedení spisového materiálu a neseznámení se se spisovým materiálem, žalovaný konstatuje, že tvrzené vady ve vedení správního spisu nedosáhly takové intenzity, aby způsobily nezákonnost napadeného rozhodnutí.
11. Námitky žalobkyně směřující do její možné dehonestace obecným prohlášením jiného příslušníka nepovažuje žalovaný za předmět tohoto řízení.

Skutková zjištění vycházející z obsahu správního spisu

12. Z obsahu správního spisu soud zjistil, že dne 27. 8. 2019 bylo ředitelem Krajského ředitelství policie Moravskoslezského kraje zahájeno řízení ve věcech služebního poměru ve věci systemizace služebních míst daného krajského ředitelství spočívající v rozdělení oddělení tisku a prevence kanceláře ředitelství na oddělení tisku a oddělení prevence. Žalobkyni bylo sděleno, že s ohledem na výše uvedenou změnu v systemizaci služebních míst bude nově zařazena s účinností od 1. 9. 2019 na oddělení prevence na služební místo vedoucí oddělení. S předmětem řízení byla žalobkyně seznámena dne 27. 8. 2019, stejně tak s podkladovou dokumentací, a požádala o rozhovor se služebním funkcionářem.
13. Součástí spisové dokumentace tvoří mj. návrh systemizace služebních míst z 28. 6. 2019. schválený policejním prezidentem dne 2. 8. 2019, spočívající v rozdělení oddělení tisku a prevence kanceláře ředitele krajského ředitelství na dvě samostatná oddělení, a to oddělení tisku a oddělení prevence, schválené policejním prezidentem, jakož i návrh na změnu organizační struktury schválené ministrem vnitra. Z informací pro policejního prezidenta, jež jsou přiloženy k návrhu systemizace služebních míst, vyplývá důvod navrhované systemizace, spočívající ve vývoji public relations, v tom, že stejný vývoj je i na Policejním prezidiu České republiky, ve změně struktury a nápadu trestné činnosti, ve větším důrazu na úlohu prevence v rámci krajského ředitelství i územních odborů, v zohlednění značné centralizace médií na úroveň krajského ředitelství, v tom, že stávající stav spojeného oddělení je neefektivní, rozdělením nedojde k navýšení počtu služebních míst, nýbrž k jejich přerozdělení. Součástí návrhu systemizace služebních míst je finanční rozvaha a tabulkově zpracovaný přehled změn v rámci příslušného krajského ředitelství. Návrh změn organizační struktury je doprovázen informacemi pro ministra vnitra shodného obsahu jako výše předestřené informace.
14. Dne 30. 8. 2019 proběhlo k žádosti žalobkyně ústní jednání, na kterém žalobkyně vyjádřila požadavek na zařazení na oddělení tisku, kde dlouhodobě působí, vznesla četné námitky k podkladovým materiálům, resp. systemizaci služebních míst, proti překotnosti zahájení řízení a uváděla důvody, proč je vhodnější, aby byla ustanovena do funkce vedoucí oddělení tisku. Vznesla námitky do způsobu vedení spisového materiálu a navrhla zastavení řízení, příp. ustanovení žalobkyně na oddělení tisku jako vedoucí.
15. Dne 31. 8. 2019 správní orgán prvního stupně vydal rozhodnutí, jímž odvolal žalobkyni ze služebního místa vedoucí oddělení tisku a prevence kanceláře ředitele krajského ředitelství dnem 31. 8. 2019 a dnem 1. 9. 2019 ji ustanovil na služební místo vedoucí oddělení prevence kanceláře ředitele krajského ředitelství s místem služebního působení Ostrava. Rozhodnutí

vychází ze změny systemizace služebních míst předmětného krajského ředitelství, jak byla schválena ministrem vnitra a policejním prezidentem, v jejímž důsledku dochází ke zrušení dosavadního služebního místa a vytvoření nových služebních míst s účinností od 1. 9. 2019.

16. Dne 18. 9. 2019 podala žalobkyně odvolání proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, v němž namítá, že návrh systemizace služebních míst nebyl dostatečně uvážěn a žalobkyně s ním nebyla včas seznámena, následně své odvolání rozsáhle doplnila a namítla, že nebyla vyzvána k jeho doplnění a brojila proti dle jejího názoru nedostatečnému odůvodnění konkrétního služebního zařazení v napadeném rozhodnutí (vedoucí oddělení prevence namísto požadované vedoucí oddělení tisku) a poukázala na kvalitu svých mediálních výstupů. Namítla též vady řízení spočívající v nemožnosti seznámení se se spisem před vydáním prvostupňového orgánu, v absenci poučení o možnosti seznámit se s podklady rozhodnutí před vydáním rozhodnutí druhostupňového orgánu, v nezákonném jednání a rozhodování v průběhu řízení před správním orgánem prvního stupně nezákonně vždy jinou osobou v postavení služebního funkcionáře, resp. v jeho zastoupení. Konečně namítla protiústavnost rozhodnutí, neboť eliminuje možnost přezkumu systemizace služebních míst.
17. Přípisem ze dne 9. 1. 2020 bylo právnímu zástupci žalobkyně odvolacím správním orgánem oznámeno, že bylo ukončeno shromažďování podkladů pro rozhodnutí a byl informován o možnosti nahlédnout do spisu. Zpráva byla dodána do datové schránky zmocněnce žalobkyně dne 9. 1. 2020, dle doručenký datové zprávy byla doručena dne 19. 1. 2020 fikcí. Žalobkyně možnosti nahlédnout do spisu nevyužila.
18. Dne 10. 1. 2020 vyzval odvolací správní orgán odborové organizace k zaslání stanovisek k navrhovaným změnám systemizace služebních a pracovních míst. Dodána byla celkem tři stanoviska odborových organizací, dvě ze dne 2. 7. 2019 a jedno ze 4. 7. 2019, jež žádné připomínky či námítky neobsahovala.
19. Žalovaný rozhodnutím ze dne 6. 2. 2020 zamítl odvolání žalobkyně a prvostupňové rozhodnutí potvrdil. Poukázal na charakter služebního poměru žalobkyně, jenž je typickým veřejnoprávním poměrem vznikajícím na základě mocenského aktu služebního funkcionáře. Doplnil, že služební poměr je ovládán zásadou subordínace. Připomněl, že za činnost Policie České republiky zodpovídá policejní prezident, v jehož kompetenci je i nastavení vnitřní struktury. Systemizaci služebních míst schvaluje policejní prezident, stejně tak i její změny. V daném případě byly splněny zákonné podmínky pro změnu relevantní systemizace. Zdůrazňuje, že žalobkyně neměla právní nárok na ustanovení na služební místo dle svého výběru či na možnost volby mezi nově vzniklými služebními místy, přičemž konečné rozhodnutí je otázkou volní úvahy služebního funkcionáře. Postup správního orgánu shledal souladným se zákonem a detailně se vyjádřil k jednotlivým odvolacím námitkám.

Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu

20. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a že obsahuje formální náležitosti za ni kladené.
21. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů v souladu s § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, v platném znění (dále jen „s. ř. s.“),

přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.); ve věci rozhodl rozsudkem bez jednání za souhlasu účastníků řízení podle § 51 odst. 1 s. ř. s.

Posouzení žalobních bodů

Vypořádání žalobních námitek směřujících do nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí

22. Žalobkyně tvrdí, aniž by své námitky blíže konkretizovala, že policejnímu prezidentovi byly ve vazbě na návrh systemizace služebních míst poskytnuty neúplné a nepřesné informace.
23. Ze správního je nicméně seznatelné, že návrh na změnu systemizace služebních míst obsahuje takové informace, z nichž lze vysledovat důvody navrhovaných změn, konkrétně fakt, že rozdělení oddělení tisku a prevence na dvě samostatná oddělení reaguje na vývoj v oblasti vztahů s veřejností, reflektuje změny ve struktuře a nápadu trestné činnosti s větším důrazem na úlohu prevence v rámci krajského ředitelství i územních odborů, a zohledňuje i značnou centralizaci médií na úroveň krajského ředitelství, což vede k vzájemnému oddělení problematiky tisku a prevence. Důsledkem změny má být zefektivnění činnosti příslušníků.
24. Odůvodnění návrhu systemizace takto krajský soud považuje za logicky strukturované a odůvodněné. Cíl systemizace služebních míst a změna organizační struktury je reakcí na popsání aktuálních trendů v oblasti mediálních vztahů i prevence a sleduje účelné využití příslušníků bezpečnostních sborů. Krajský soud proto této námitce žalobkyně nemohl přisvědčit.
25. Žalobkyně spatřuje další důvod nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí v absenci svého seznámení s návrhem systemizace služebních míst, resp. v překotnosti, s jakou byla s návrhem seznámena.
26. Krajský soud z obsahu správního spisu zjistil, že žalobkyně byla s podkladovými rozhodnutími, tedy i s návrhem systemizace služebních míst, seznámena dne 27. 8. 2019, což stvrdila svým podpisem. Následně se k mj. i k návrhu systemizace služebních míst detailně vyjadřovala při ústním jednání konaném dne 30. 8. 2019.
27. Ani tuto námitku nepřezkoumatelnosti krajský soud neshledal důvodnou. Ze zákona o služebním poměru totiž neplynou lhůty či povinnost služebního funkcionáře příslušníka se systemizací služebních míst seznamovat, což souvisí i s charakterem systemizace služebních míst a způsobem jejího přijetí, jak bude detailně vyhodnocena níže. Jedná se totiž o podkladový materiál pro vydání rozhodnutí ve věci služebního poměru, nikoliv o individuální správní akt, na jehož základě by bylo zasahováno do právní sféry příslušníka a jehož nezákonnost by bylo možno samostatně napadat. Nadto, z obsahu správního spisu vyplývá, že žalobkyně byla s podkladovými rozhodnutími, tedy i s návrhem systemizace služebních míst, seznámena dne 27. 8. 2019, což stvrdila svým podpisem. Následně se k mj. i k návrhu systemizace služebních míst detailně vyjadřovala při ústním jednání konaném dne 30. 8. 2019.
28. Nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí dále žalobkyně dovozuje v absenci odůvodnění správního uvážení služebního funkcionáře ohledně ustanovení žalobkyně na nově vzniklé služební místo vedoucí oddělení prevence, resp. nevypořádání námitek

žalobkyně ohledně jejích mediálních výstupů a nezohlednění konkrétních námitek vznesených u jednání dne 30. 8. 2019.

29. Krajský soud ani této námitce nemůže přisvědčit, neboť napadené rozhodnutí je srozumitelné, je opřeno o dostatek relevantních důvodů, z nichž je zřejmé, proč žalovaný rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku rozhodnutí. Napadené rozhodnutí se podrobně zabývá dosavadním působením žalobkyně na pozici vedoucí oddělení tisku a prevence a zmiňuje četné realizace žalobkyně na poli obou specializací.
30. Je-li pak žalobkyní tvrzeno, že žalovaný neprovedl další jí navrhované důkazy ve formě vyhodnocení dalších mediálních výstupů žalobkyně, krajský soud poukazuje na fakt, že správní orgán není vždy automaticky povinen vyhovět všem důkazním návrhům účastníků řízení, musí však přezkoumatelným způsobem vysvětlit, proč takovéto důkazy nebudou provedeny (srov. také závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 11. 2009, č. j. 5 As 29/2019-48). V posuzovaném případě bylo ve správním řízení dostatečně osvětleno, čím vším se žalobkyně na svém působišti zabývala a jakých výstupů docílila. Pokud žalovaný v tomto směru neprovedl další dokazování, nepochybil, neboť uvedené nebylo potřebné ke zjištění stavu věci.
31. Samotným správním uvážením služebního funkcionáře při aplikaci § 20 odst. 1 písm. a) zákona o služebním poměru ve vazbě na možnost volby příslušníka co do ustanovení na konkrétní volné služební místo se soud dále blíže zabývá v bodech 57 a 58 tohoto rozsudku.
32. Žalobkyní napadenému rozhodnutí vyčítána absenci úvahy o potřebnosti nařízení ústního jednání, jakož i absenci vyřešení blíže nespecifikovaných, avšak „pregnatně formulovaných vad“ řízení. Krajský soud ani této námitce nemůže přisvědčit. Ústní jednání dne 30. 8. 2019 řádně proběhlo a žalobkyně na něm vznesla četné námítky, není tedy důvod pro obhajování nekonání jednání. K obecné námitce nevypořádání procesních vad krajský soud dodává, že tyto žalobkyně předně nespecifikovala a neuvedla, zda mohly mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí, soud se k ní proto nemůže nijak vyjádřit. Žádné vady, ke kterým by musel přihlídnout i bez návrhu, v napadeném rozhodnutí neshledal.
33. Krajský soud pro úplnost odkazuje na konstantní judikaturu, ve smyslu které se za nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů považuje takové rozhodnutí, v němž nebyly vypořádány všechny žalobní námítky; dále rozhodnutí, z jehož odůvodnění není zřejmé, proč právní argumentaci účastníka řízení soud považoval za nedůvodnou a proč žalobní námítky považoval za liché, mylné či vyvrácené, rozhodnutí, z něhož není zřejmé, jak byla naplněna zákonná kritéria, případně by nepřezkoumatelnost rozhodnutí byla dána tehdy, pokud by z rozhodnutí nebylo zřejmé, které podklady byly vzaty v úvahu a proč (viz např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2007, čj. 6 Ads 87/2006-36, č. 1389/2007 Sb. NSS, ze dne 23. 6. 2005, čj. 7 As 10/2005-298, č. 1119/2007 Sb. NSS, ze dne 11. 8. 2004, čj. 5 A 48/2001-47, č. 386/2004 Sb. NSS, nebo ze dne 17. 9. 2003, čj. 5 A 156/2002-25, č. 81/2004 Sb. NSS). Nejvyšší správní soud v usnesení rozšířeného senátu ze dne 19. 2. 2008, čj. 7 Afs 212/2006-76, č. 1566/2018 Sb. NSS, nicméně také uvedl, že „*při posuzování nepřezkoumatelnosti soudních rozhodnutí je nutno postupovat obezřetně a vyhradit tyto případy jen vážným vadám rozhodnutí. Zrušením rozhodnutí krajského soudu pro nepřezkoumatelnost se totiž oddaluje okamžik, kdy bude základ sporu správními soudy s konečnou platností vyřešen, což neprospívá zájmu účastníků řízení na projednání věci bez zbytečných průtahů ani veřejnému zájmu na hospodárnosti řízení.*“ Žádnou takovou vadu však

žalobkyně nenamítla, žalovaný se dle názoru krajského soudu v posuzované věci zhostil role odvolacího orgánu řádně, přičemž jednoznačně konzistentně a strukturovaně vypořádal obsírné a ne vždy zcela přehledné námítky žalobkyně.

34. Soud proto neshledal námítky žalobkyně stran nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí důvodnými.

Vypořádání žalobních námitek směřujících do systemizace služebních míst

35. Co se týče žalobních námitek směřujících do nezákonnosti a neústavnosti samotné systemizace služebních míst jakožto podkladu pro vydání napadeného rozhodnutí spočívajících dle žalobkyně v absenci možnosti soudního přezkumu systemizace, nezohlednění konkrétních obsahů činnosti žalobkyně, nemožnosti se k systemizaci vyjádřit před jejím přijetím a neúplnosti podkladů pro její přijetí, resp. schválení, zejména pak finanční rozvahy, krajský soud uvádí následující.
36. Zákon o služebním poměru neobsahuje definici „systemizace služebních míst“, pouze definici „systemizace“ v § 4 odst. 1 zákona o služebním poměru, podle kterého se systemizací rozumí *stanovení počtu služebních míst včetně počtu míst příslušníků zařazených v zálohách a objemu prostředků stanovených státním rozpočtem na příslušný rok na jejich služební příjmy*. Podle odstavce druhého, *návrh systemizace připravuje ředitel bezpečnostního sboru v součinnosti se svým nadřízeným*. Podle čtvrtého odstavce, *návrh systemizace na příslušný kalendářní rok předkládá v předcházejícím roce ke schválení vládě nadřízený ředitele bezpečnostního sboru*.
37. Systemizace služebních míst je zmíněna v § 22 odst. 5 a § 198 odst. 1 písm. a) služebního zákona, když v § 22 odst. 5 upravuje, *nepodaří-li se obsadit volné služební místo výběrovým řízením podle odstavce 2, 3 nebo 4, pro které je v systemizaci služebních míst pro účely výběrového řízení zvlášť vyznačen obor nebo zaměření vzdělání, může se do výběrového řízení přihlásit i občan, který splňuje podmínky přijetí do služebního poměru*, a v § 198 odst. 1 písm. a), *odborová organizace, která působí v bezpečnostním sboru, má právo na informace a na projednání záležitostí, které se týkají výkonu služby, a dále je oprávněna projednat a zaujmout stanovisko k podkladům potřebným pro systemizaci služebních míst bezpečnostního sboru (podtržení provedl krajský soud)*.
38. Kromě „systemizace“ a „systemizace služebních míst“ zná zákon o služebním poměru „organizační strukturu“ v § 4 odst. 5, takto: *návrh organizační struktury bezpečnostního sboru připravuje ředitel bezpečnostního sboru a schvaluje jej podle vládou schválené systemizace nadřízený ředitele bezpečnostního sboru; v případě zpravodajské služby schvaluje organizační strukturu ředitel zpravodajské služby*.
39. Z úpravy samé zákona o služebním poměru vzájemný vztah „systemizace“, „systemizace služebních míst“ a „organizační struktury“ výslovně nevyplývá, nevyplývá ani z důvodové zprávy, která je velmi stručná a podle níž „*systemizaci bezpečnostního sboru, která obsahuje počet služebních míst příslušníků a objemu prostředků na jejich služební příjmy, připravuje ředitel bezpečnostního sboru v součinnosti se svým nadřízeným*. Ustanovení odstavce 3 řeší i otázku systemizace u příslušníků Policie České republiky povolaných k plnění úkolů útvaru Ministerstva vnitra pro inspekční činnost. Organizační struktura bezpečnostního sboru, který je současně služebním úřadem podle služebního zákona nebo je jeho součástí, se řídí závaznými pravidly pro organizaci služebních úřadů podle § 11 odst. 4 písm. b) a § 14 odst. 5 zákona č. 218/2002 Sb.“ Nicméně, z jazykového znění je zřejmé, že „systemizace“ ve smyslu § 4

zákonu o služebním poměru je obecným vyjádřením početního stavu služebních míst a míst v zálohách a finančních prostředků nezbytných pro jejich zabezpečení, schvalovaných vládou na následující kalendářní rok. „Systemizaci služebních míst“ je pak konkrétní vyjádření rozložení systemizovaných služebních míst se všemi jejich systemizačními atributy v organizačních článcích jednotlivých bezpečnostních sborů. Zatímco „systemizace“ stanovená vládou se mění zpravidla jednou ročně, změny v „systemizaci služebních míst“ probíhají ve značném rozsahu kontinuálně v průběhu celého roku. Změny v „systemizaci služebních míst“ respektují „systemizaci“ stanovenou vládou (tedy celkový početní stav služebních míst bezpečnostního sboru). Systemizaci služebních míst je, na rozdíl od systemizace dle § 4 zákona o služebním poměru, nezbytné projednat s odborovými organizacemi, které působí v bezpečnostním sboru [§ 198 odst. 1 písm. a) zákona o služebním poměru]. Návrh „systemizace“ připravuje ředitel bezpečnostního sboru v součinnosti se svým nadřízeným, a to v souladu s úkoly, které má bezpečnostní sbor stanoven zvláštními právními předpisy. Pravidla pro změny „systemizace služebních míst“ nejsou v zákoně o služebním poměru explicitně stanoveny, a tak si je upravuje vnitřními pokyny každý bezpečnostní sbor individuálně. Pod změnou „organizační struktury“, uvedené v odstavci pátém, lze rozumět zrušení, zřízení, případně změnu názvu organizačního článku, a to v rámci „systemizace“. Vzhledem k charakteru vlastního návrhu organizační struktury, který je úzce spjat se systemizací služebních míst, je návrh projednáván s odborovými organizacemi, které působí v bezpečnostním sboru. Návrh změny schvaluje příslušný nadřízený ředitel bezpečnostního sboru [viz komentář zákona o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, dostupný v systému ASPI (Chrobák, J. Blahut, A., Kulháněk, J., Vodička S. Praktický komentář zákona o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů. Praha. Wolters Kluwer)].

40. Krajský soud konstatuje, že systemizací ani systemizací služebních míst nedochází k přímému dotčení práv příslušníka bezpečnostních sborů. Má totiž povahu interního organizačního aktu, kterým se projevuje organizační moc nadřízených organizovat výkon veřejné správy v rámci právními předpisy zřízených správních úřadů (k organizační moci viz např. Hendrych, D. a kol. Správní právo. Obecná část. 8. vydání. Praha: C. H. Beck, 2012, str. 94 – 95). Ke změnám v právní sféře příslušníka s dopady do služebního poměru totiž dochází až v návaznosti na změny organizační struktury služebního úřadu. Organizační dokumenty, kterými dochází ke změnám služebních míst, jsou závaznými podklady pro služební orgány rozhodující ve věcech státní služby, které přitom mají někdy větší a někdy menší míru diskrece. Služební orgány jsou organizačními dokumenty vázány a musí učinit opatření k jejich naplnění. K dotčení práv a povinností příslušníka schválení systemizace i organizační struktury může vést, je to ostatně i jejich cílem, neděje se tak přímo, ale až konkrétním rozhodnutím ve věci služebního poměru konkrétního příslušníka. V obdobném duchu se vyjádřil Nejvyšší správní soud na podkladě zákona č. 234/2014 Sb., o státní službě v rozsudku ze dne 9. 10. 2019, č. j. 8 Ads 301/2018-45, v němž judikoval, že „systemizace a změna organizační struktury podle § 17¹ a § 19² zákona č.

---

¹ § 17 zákona č. 234/2014 Sb.: (1) Systemizace vychází ze závazných pravidel pro organizaci služebních úřadů tak, aby byl zajištěn řádný výkon působnosti služebního úřadu, a stanoví pro každý služební úřad

a) počet služebních míst státních zaměstnanců, kteří nejsou představenými, klasifikovaných platovými třídami,

b) počet služebních míst představených klasifikovaných platovými třídami,

c) objem prostředků na platy státních zaměstnanců,

d) počet služebních míst, u kterých je s ohledem na ochranu veřejného zájmu nezbytným požadavkem státní občanství České republiky,

234/2014 Sb., o státní službě, jsou závazné podklady pro rozhodnutí ve věcech služby, které soud přezkoumá v souladu s § 75 odst. 2 s. ř. s.; a „[p]odle soudu však není podstatné, zda ke zrušení služebního místa dochází již systemizací nebo až schválením organizační struktury. Ani v jednom případě totiž ještě nelze považovat za naplněnou podmínku přímého zkrácení na právech státního zaměstnance. Oba uvedené akty mají povahu interního organizačního aktu (...)“. Vzhledem k tomu, že systemizace a změna organizační struktury je podle zákona o státní službě chápána obsahově podobně jako podle zákona o služebním poměru, lze závěr Nejvyššího správního soudu vztáhnout i posuzovanou věc.

41. Soud proto nemohl přisvědčit námitce žalobkyně, že bylo eliminováno její právo na přezkum změny systemizace služebních míst, neboť k přezkumu zákonnosti systemizace jakožto závazného podkladového úkonu napadeného rozhodnutí mohl přistoupit až soud k žalobním námitkám žalobkyně podle § 75 odst. 2 s. ř. s., když samotná systemizace služebních míst, jak bylo detailně vysvětleno shora, nepředstavuje rozhodnutí podle § 65 s. ř. s. a nedochází jí k přímému zásahu do práv žalobkyně (k charakteru systemizace služebních míst jako závazného podkladu ve smyslu § 75 odst. 2 věty druhé s. ř. s. pro rozhodování ve věcech služby (srov. shora citovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu, č. j. 8 Ads 301/2018-45, zejm. bod 66 jeho odůvodnění).
42. Krajský soud ze správního spisu nemá pochybnosti o tom, že změna systemizace služebních míst a změna organizační struktury proběhla v souladu se shora citovaným § 4 a § 198 zákona o služebním poměru. Návrh na změnu systemizace služebních míst obsahuje informace pro policejního prezidenta, z nichž lze vysledovat logický důvod navrhovaných změn. Změna systemizace služebních míst se vyjadřuje i k počtu služebních míst relevantního krajského ředitelství a obsahuje stručnou finanční rozvahu. V přílohách je pak tabulkově vyjádřen přehled změn u příslušného krajského ředitelství a blíže rozvedena finanční rozvaha. Návrh na změnu organizační struktury obsahuje informace pro ministra

---

e) počet služebních míst, u kterých se stanoví zákaz se po skončení služebního poměru přímo nebo nepřímo podílet na podnikání nebo jiné činnosti podnikatelů nebo být jejich společníkem nebo členem v oboru, který je shodný s příslušným oborem služby, nebo být v pracovním nebo obdobném poměru k podnikateli v takovém oboru (dále jen „zákaz konkurence“).

(2) Návrh systemizace vypracuje Ministerstvo vnitra v dohodě s Ministerstvem financí na základě návrhů služebních orgánů, které mu je v termínu stanoveném Ministerstvem vnitra předkládají prostřednictvím příslušných ústředních správních úřadů. Při vypracování návrhu systemizace ministerstva nebo jemu podřízeného služebního úřadu se postupuje v součinnosti s příslušným členem vlády, v případě systemizace Úřadu vlády v součinnosti s vedoucím Úřadu vlády, a pokud jde o část systemizace týkající se státních zaměstnanců zařazených v útvaru podřízeném členovi vlády, s tímto členem vlády. V případě Ministerstva vnitra návrh systemizace vypracovává státní tajemník v součinnosti s ministrem vnitra, a pokud jde o část systemizace týkající se sekce pro státní službu, též v součinnosti s náměstkem pro státní službu; návrh systemizace předkládá státní tajemník.

(3) Systemizaci schvaluje vláda na následující kalendářní rok. Návrh systemizace předkládá vládě ministr vnitra. Vláda je oprávněna upravit v souvislosti se schvalováním systemizace organizační strukturu služebního úřadu.

(4) Není-li systemizace schválena do 31. prosince, použije se pro následující kalendářní rok dosavadní systemizace.

(5) Služební místa a finanční prostředky na platy státních zaměstnanců podle schválené systemizace nelze použít pro jiný účel.

² § 19 odst. 1 zák. č. 234/2014 Sb.: Služební orgán zpracuje podle systemizace návrh organizační struktury služebního úřadu nebo její změny a prostřednictvím příslušného ústředního správního úřadu jej předloží Ministerstvu vnitra k vyjádření. Nevyjádří-li se Ministerstvo vnitra k návrhu do 30 dnů od jeho předložení, považuje se návrh za schválený. Pokud služební orgán nezohlední vyjádření Ministerstva vnitra, může Ministerstvo vnitra návrh předložit k rozhodnutí vládě, jinak se po uplynutí 15 dnů od vyjádření považuje návrh za schválený.

vnitřní ve formě charakteristiky předkládaného návrhu, analýzu současného stavu a popis stavu cílového, taktéž specifikuje finanční dosah řešení cílového stavu, jeho přílohou je dodatek k organizačnímu řádu příslušného krajského ředitelství zohledňující navrhovanou změnu a schéma organizace a řízení kanceláře ředitele platné k 1. 7. 2019 a v navrhované změně. K navrhované změně se před jejím schválením vyjádřily i odborové organizace působící u dotčeného bezpečnostního sboru.

43. Krajský soud též neshledal žádnou podstatnou vadu ve způsobu přijetí systemizace služebních míst či v jejím odůvodnění, jak se snaží tvrdit žalobkyně. Konkrétní náplní dosavadní činnosti žalobkyně se orgán, jenž systemizaci přijímal, s ohledem na právní povahu tohoto interního organizačního aktu, nemohl zabývat, když systemizace je podkladovým rozhodnutím organizačního charakteru, jenž se svým přijetím stane závazným pro služebního funkcionáře při jeho rozhodování o konkrétním služebním místě systemizací dotčeném. Je pak na dalším uvážení tohoto služebního funkcionáře, jak bude přijatou systemizaci služebních míst aplikovat v individuálním případě konkrétního služebního funkcionáře.
44. Charakter systemizace služebních míst jakožto závazného podkladu přijatého ve formě interního organizačního aktu, kterým se projevuje organizační moc nadřízených organizovat výkon veřejné správy, též vylučuje žalobkyni požadované právo se k ní vyjádřit před jejím samotným přijetím, když do práv žalobkyně mohou zasáhnout až – nepřímo – důsledky systemizace služebních míst, je – li na jejím základě vydáno rozhodnutí dotýkající se práv žalobkyně.
45. K tvrzené neúplnosti podkladů systemizace či jejího odůvodnění pak krajský soud uvádí, že navrhované změny zahrnuté v systemizaci považuje za konzistentní a odůvodněné. V důsledku systemizace vznikají dvě nová pracoviště a služební místa v osmé tarifní třídě s příplatkem za vedení. Místa pracoviště rovněž zůstávají stejná. Cíl systemizace služebních míst a změna organizační struktury je reakcí na aktuální trendy v oblasti mediálních vztahů i prevence a sleduje efektivní využití příslušníků bezpečnostních sborů. Systemizací sledovaný cíl též nenese diskriminační rysy, neboť dochází toliko k přerozdělení míst stávajících, nedochází ani ke změně pracovního působiště, a dokonce dochází ke zřízení funkce vedoucího oddělení v 8. tarifní třídě oproti původně neobsazenému systemizovanému služebnímu místu v 7. tarifní třídě. Přistoupit k systemizaci je přitom příslušný služební funkcionář oprávněn v rámci svých organizačních pravomocí za účelem stanovení rozložení a počtu systemizovaných míst potřebných k řádnému plnění svěřených úkolů. Součástí systemizace služebních míst i organizační struktury je i stručná finanční rozvaha zohledňující finanční dopad navrhovaných změn.
46. V krajský soud tak uzavírá, že nespatřuje ve způsobu přijetí systemizace služebních míst, jejím odůvodnění a nemožnosti žalobkyně se k systemizaci před jejím přijetím vyjádřit a tuto napadat, žádné prvky svévole, systemizaci považuje za dostatečně určitou, a proto uzavírá, že jako taková se mohla stát závazným podkladem pro služebního funkcionáře, jenž na jejím základě následně vydal individuální správní akt, jímž je napadené rozhodnutí v souzené věci.
47. Krajský soud proto nespatřuje žádný relevantní důvod pro závěr o nezákonnosti a protiústavnosti podkladových materiálů napadeného rozhodnutí.

Vypořádání žalobních námitek směřujících do aplikace systemizace služebních míst

48. Další žalobní námitky směřující do konkrétní aplikace schválené systemizace služebních míst, jež se v případě žalobkyně projevila v jejím odvolání ze služebního místa zrušeného v důsledku schválené systemizace služebních míst za jejího současného ustanovení na nově vzniklé služební místo - vedoucí oddělení prevence, byť žalobkyně vyjádřila vůli být ustanovena na jiné nově vzniklé služební místo - vedoucí oddělení tisku. V tomto ohledu má žalobkyně za to, že nebyly dostatečně vyhodnoceny kvantita a kvalita její dosavadní činnosti v oblasti mediální a její námitky nebyly náležitě vypořádány.
49. Podle ustanovení § 25 odst. 1 písm. a) zákona o služebním poměru, je *příslušník odvolán z dosavadního služebního místa, jestliže jeho dosavadní služební místo bylo v důsledku organizačních změn zrušeno*. Podle § 25 odst. 5 zákona o služebním poměru, *příslušník, který je odvolán z dosavadního služebního místa podle odstavce 1, 2 nebo odstavce 4, je ustanoven na jiné služební místo, pro které je stanovena stejná služební hodnota, a to i v jiném místě služebního působení*. Dle § 20 odst. 1 písm. a) bodu 1. zákona o služebním poměru, *služební funkcionář ustanoví na volné služební místo v bezpečnostním sboru příslušníka téhož bezpečnostního sboru, který dosáhl požadovanou služební hodnotu, a byl odvolán z dosavadního služebního místa z důvodu uvedeného v § 25 odst. 1 (...)*.
50. Podle § 19 odst. 1 zákona o služebním poměru, *služební místo vyjadřuje organizační a právní postavení příslušníka v bezpečnostním sboru. Je charakterizováno zejména systemizovanou služební hodnotou, stupněm vzdělání, oborem nebo zaměřením vzdělání, dalším odborným požadavkem, základním tarifem, náplní služební činnosti, rozsahem oprávnění a povinností příslušníka*. Odstavce 2 – 6 téhož ustanovení upravují předpoklady, které příslušník musí pro ustanovení na příslušné služební místo splňovat a definice těchto předpokladů.
51. V posuzované věci bylo dosavadní služební místo žalobkyně v důsledku organizační změny, spočívající v systemizaci služebních míst, zrušeno, a nastala tak situace předvídaná citovaným § 25 odst. 1 písm. a) zákona o služebním poměru. Služební funkcionář byl povinen žalobkyni ustanovit na existující volné služební místo se stejnou služební hodnotou podle § 20 odst. 1 písm. a) bod 1 zákona o služebním poměru, což učinil.
52. Zákon o služebním poměru nestanoví postup pro případ, je – li volných služebních míst se stejnou hodnotou více. Podle názoru krajského soudu tak za situace, splňuje – li žalobkyně ve smyslu § 19 zákona o služebním poměru předpoklady pro obě služební místa, je na správní úvaze služebního funkcionáře, na které z nich ji ustanoví. Uvedený závěr je podpořen i odbornou literaturou, v jejímž smyslu je rozhodování ve věcech služebního poměru jednoznačně typickým rozhodováním vrchnostenského charakteru (srovnej P. Tomek, P. Zákon o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů s komentářem k 1. 7. 2012, Anag, Praha 2012, str. 57).
53. Diskreční pravomoc, neboli správní uvážení, je oprávnění správních orgánů určitou věc samostatně posoudit a rozhodnout o ní. V rámci tohoto uvážení mají správní orgány relativně volný prostor. Nejsou v takových případech vázány zákonem k jediné možné alternativě. Je to důsledek toho, že právní norma kvůli určité právní skutečnosti nestanoví jen jeden konkrétní následek. V textech právních předpisů bývá tato pravomoc označena např. slovem „smí“, „může“, případně je správnímu orgánu nabídnuto několik možností k rozhodnutí (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 3. 2016, č. j. 7 As 282/2015 - 32).

54. Skutečnost, že uvedená norma přiznává správnímu orgánu možnost diskrece, má vliv i na navazující soudní řízení před správními soudy. Jak správní soudy opakovaně vyslovily, v rámci přezkumné činnosti správní soudy přezkouvávají zákonnost napadeného správního rozhodnutí. Nemohou však nahrazovat správní uvážení správního orgánu uvážením soudním. Správní uvážení může soud přezkoumat pouze v tom směru, zda nevybočilo z mezí a hledisek stanovených zákonem, zda je v souladu s pravidly logického usuzování, zda správní orgán správního uvážení nezneužil, či nepřekročil jeho meze a zda premisy takového úsudku byly zjištěny řádným procesním postupem. Za splnění těchto předpokladů není soud oprávněn z týchž skutečností dovozovat jiné závěry (viz např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 12. 2003, č. j. 5 A 139/2002 - 46, ze dne 21. 1. 2004, č. j. 5 Azs 47/2003 - 48, či usnesení Ústavního soudu ze dne 4. 10. 2000, sp. zn. II. ÚS 361/2000).
55. Krajský soud též připomíná, že řízení ve věcech (veřejnoprávního) služebního poměru je jednoznačně správním řízením, ve němž služební funkcionář vystupuje jako správní orgán, tedy orgán vůči osobě ve služebním poměru ve vrchnostensky nadřazeném postavení (uvedené opakovaně deklaroval Nejvyšší správní soud ve své rozhodovací například z rozsudcích ze dne 21. 9. 2011, č. j. 3 Ads 79/2011-62, ze dne 30. 4. 2012, č. j. 4 Ads 153/2011 -75, či ze dne 27. 11. 2013, č. j. 3 Ads 133/2012-19, ze dne 31. 7. 2014, č. j. 6 As 102/2014-39).
56. Postup, který služební funkcionář v případě žalobkyně zvolil, tedy že v návaznosti na zrušení služebního místa (§ 25 odst. 1 písm. a) bod 1 zákona o služebním poměru) žalobkyně ji ustanovil na volné služební místo (§ 20 odst. 1 písm. a) bod 1 zákona o služebním poměru) za plného zohlednění odborných a zvláštních požadavků na dané služební místo kladených (§ 19 odst. 1 zákona o služebním poměru) ve vazbě na individuální kvality žalobkyně, byl tedy dle názoru krajského soudu v souladu se zákonem. Protože žalobkyni bylo možno ustanovit na jiné služební místo, služební funkcionář takto učinil při plném zachování doposud dosahovaného služebního příjmu a služebního působení na základě své volní úvahy a za aplikace své diskreční pravomoci, přičemž nevybočil z mezí a hledisek stanovených § 19 a 25 odst. 5 zákona o služebním poměru, ustanovení žalobkyně logicky odůvodnil, když uvedl, že se dosud v oblasti prevence osvědčila, z napadeného rozhodnutí nevyplývá žádná indicie o tom, že by správního uvážení zneužil (konečně tak výslovně netvrdí ani žalobkyně), nepřekročil jeho meze a premisy tohoto úsudku byly zjištěny řádným procesním postupem.
57. Na uvedeném závěru nemohou ničeho změnit ani hojné námitky žalobkyně směřující do kvantity i kvality svých konkrétních mediálních výstupů, jimiž odůvodňuje svůj názor, že měla právo volby, resp. výběru mezi volnými služebními místy, a ze kterých podle ní vyplývá, že svými předpoklady je vhodnějším kandidátem na místo vedoucí tisku. V tomto směru soud - jak bylo uvedeno výše - nemá pravomoc úvahu služebního funkcionáře přezkoumat a nahrazovat.
58. Soud proto neshledal právě vypořádávané námitky žalobkyně důvodnými.

Vypořádání žalobních námitek směřujících do porušení ustanovení o řízení před správním orgánem

59. Další komplex námitek žalobkyně směřuje do tvrzených vad správního řízení, jež mají dle názoru žalobkyně způsobovat jeho nezákonnost. V konkrétnostech žalobkyně sporuje fakt, že správní spis správního orgánu prvního stupně neobsahoval řádně vyplněný spisový přehled, že jí nebyla dána možnost seznámit se s podklady rozhodnutí správních orgánů a není patrné, zda rozhodnutí ve věci vydala k tomu oprávněná osoba.
60. K samotnému vedení spisového materiálu prvostupňovým správním orgánem se detailně vyjádřil žalovaný v napadeném rozhodnutí. Připustil, že vedení spisu správním orgánem prvního stupně nebylo bezvadné, přičemž však byl paralelně veden i spisový materiál v elektronické podobě.
61. Nedostatky vedení spisového materiálu nicméně nedosáhly takové intenzity, aby došlo k podstatnému porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, a mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí ve věci samé. Konečně, žalobkyně ani konkrétní vliv procesních pochybení na zákonnost napadeného rozhodnutí ani netvrdí.
62. Žalobkyně stvrdila svým podpisem seznámení se s podkladovými rozhodnutími dne 27. 8. 2019 a protokol o ústním jednání ze dne 30. 8. 2019, jenž žalobkyně podepsala, též uvádí, že jí byl předložen celý správní spis s uvedením konkrétního obsahu. Prvostupňové rozhodnutí bylo vydáno dne 31. 8. 2019, přičemž z předmětu řízení bylo patrné, že ke změně služebního zařazení žalobkyně dochází s účinností od 1. 9. 2019. Prvostupňové rozhodnutí následně přezkoumal žalovaný a v odvolacím řízení měla žalobkyně možnost seznámit se se spisovou dokumentací, již nevyužila. Namítá-li nyní, že jejímu zmocněnci byla do datové schránky odeslána informace o ukončení shromažďování podkladů k rozhodnutí dne 9. 1. 2020 a dne 10. 1. 2020 jsou do spisu zakládána vyjádření odborových organizací z července 2019, je nutno přihlédnout k tomu, že oznámení o ukončení shromažďování podkladů a o možnosti prostudovat spisový materiál bylo zmocněnci žalobkyně doručeno až 19. 1. 2020 fikcí a své možnosti spisový materiál prostudovat, jak již bylo uvedeno, žalobkyně nevyužila. Daný postup žalovaného jistě není bezvadný, nicméně dopad do zákonnosti napadeného rozhodnutí neměl.
63. Žalobkyně dále brojí proti překotnosti samotného zahájení správního řízení a nepřiměřeně krátkým lhůtám. Mezi zahájením řízení dne 27. 8. 2019 a vydáním prvostupňového rozhodnutí jistě neuplynulo drahně doby. Na druhou stranu je nutno poukázat na specifický typ řízení, v rámci něhož služební funkcionář toliko aplikoval schválenou systemizaci služebních míst, to vše za situace, kdy žalobkyni umožnil vyjádření obsáhlých připomínek v rámci ústního jednání konaného dne 30. 8. 2019 od 8:30 do 14:29 hodin. V rámci odvolacího řízení se pak žalobkyni dostalo náležitého přezkumu prvostupňového rozhodnutí se zohledněním všech postupně vznášených odvolacích námitek.
64. I s námitkou žalobkyně cílící na nekompetentnost osob, jež v její věci rozhodovaly, dané úkony činit, se žalovaný náležitě vypořádal poukazem na pověření úředních osob a rozsah pravomocí služebních funkcionářů jednat a rozhodovat ve věcech služebního poměru dle závazného pokynu policejního prezidenta a rozkazu ředitele krajského ředitelství, ve vazbě na organizační řád příslušného krajského ředitelství. Žalobkyně navíc svou námitku blíže nekonkretizovala. Ani krajský soud pochybení v postupu žalovaného neshledal.
65. K tvrzeným vadám řízení krajský soud uzavírá, že je nutné vždy zvážit a vyhodnotit, jak se procesní vada dotkla právní sféry adresáta veřejné správy. Pokud se procesní vada právní

sféry adresáta veřejné správy nedotkla, případně se na jeho postavení projevila pozitivním způsobem, není důvod takové správní rozhodnutí rušit pro nezákonnost. Uvedené konstantě judikuje i Nejvyšší správní soud (srovnej například rozsudek ze dne 16. 10. 2013, čj. 4 As 71/2013-35), přičemž dodává, že „zrušit takové správní rozhodnutí by bylo na místě, pokud by zásah do právní sféry adresáta byl negativní, nebyl by následným postupem správního orgánu odstraněn a pokud by negativní zásah dosahoval určité negativní míry“.

66. Jinými slovy pokud je zásah do práv velmi nepatrný či má dokonce příznivý účinek, není důvod pro rušení příslušného rozhodnutí z důvodu jakéhokoli procesního pochybení správního orgánu, a to v souladu se zásadou *de minimis non curat praetor* tak, jak ji setrvale aplikuje nejen Nejvyšší správní soud (ale i Ústavní soud (například usnesení ze dne 15. 8. 2018, sp. zn. I. ÚS 2549/18, či nálezy ze dne 10. 4. 2014, sp. zn. III. ÚS 3725/13)).
67. V posuzovaném případě k žádnému zásahu do právní sféry žalobkyně fakticky nedošlo, neboť se pochybení žalovaného, resp. správního orgánu prvního stupně dotklo právní sféry adresáta veřejné správy zcela minimálně, resp. nikterak. Reálně naopak došlo k částečné redukci agendy útvaru, který žalobkyně jako vedoucí oddělení doposud vedla, a to při zachování jejích dosavadních platových podmínek. Není namístě vyhovět žalobě, která směřuje toliko proti tomu, že žalovaný sice nepostupoval „bezchybně“, ale takovýto postup se ze své povahy nemohl zákonnosti napadeného rozhodnutí nikterak dotknout.

Námítka zneuctění žalobkyně

68. K blíže nerozvedené námitce domnělé dehonestace žalobkyně ze strany Mgr. K. R. či Ing. P. N., k níž mělo dojít 20. 11. 2019 prohlášením, že „žalovaný s žalobkyní jednal a téma považuje za uzavřené“, přičemž takové jednání mělo dle názoru žalobkyně porušit zásadu neveřejnosti řízení, krajský soud toliko uvádí, že o neveřejném charakteru řízení nemá z obsahu spisu žádných pochyb. Úvahy o dehonestacím charakteru tvrzeného prohlášení nejsou a nemohou být předmětem právě probíhajícího řízení. Cítí-li se takovým prohlášením žalobkyně jakkoliv poškozena na svých právech, je na ní, zda se proti nim bude bránit právní cestou a zda k tomuto využije příslušných právních institutů.

Závěr a rozhodnutí o náhradě nákladů řízení

69. Ve světle shora uvedeného krajský soud uzavírá, že neshledal žalobní námitky žalobkyně důvodné, a proto žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
70. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., přičemž procesně úspěšnému žalovanému nebyla přiznána náhrada nákladů řízení proti žalobci, neboť jeho náklady nepřesáhly běžnou úřední činnost.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je **možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu.

Ostrava 23. července 2020

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu